

Nyudklækket
REDNINGSHUND:
Lassies Sweet Vanilla med fører Helle Heidi Jensen

Helle er tilknyttet Frederikssund Beredskab, og har været aktiv indenfor træning af redningshunde i mere end 10 år. Da Vanilla blev hentet 8 uger gammel, var det en selvfølge, at hun blev trænet målrettet mod at blive en god redningshund. Helles første collie: Zobella Night Forever (Dina), blev også trænet til at blive redningshund, og bestod også redningshundepøven, men da var pøven ikke helt så krævende som den er i dag. Dina var desværre skudrød, hvilket begrænsede mulighederne for rimelige resultater ved de forskellige efterfølgende pøver. Derfor var det meget vigtigt for Helle, at hendes næste hund havde et stærkt temperament og ikke var til at bringe ud af fatning, og der var Vanilla lige sagen.

Helle tog Vanilla med på træningspladsen fra hun var ganske lille, hvor hun bare skulle vænne sig til at gå på forskelligt og "usikkert" underlag. Stille og roligt lærte Vanilla at bevæge sig sikkert på murbrokker, smalle træplanker, alle slags trapper, vipper og sågar stiger.

Samtidig gik parret til almindelig lydighedstræning startende med et hvalpehold, for lydighed er også vigtigt for en redningshund.

Vanilla lærte at finde mennesker i ruinerne og at give hals indtil Helle kom, og fik gravet de "nødlidte" frem. Hun lærte det på den måde, at de mennesker der havde gemt sig altid var søde og rare, og enten havde nogle godbidder til hende eller også et stykke legetøj, så det var altid sjovt at finde dem. Hvis man tror at redningshunden finder folk i ruinerne for at komme dem til hjælp, er det desværre for naivt, de finder dem for at blive belønnet, fordi de tror det er en sjov leg – hvilket det jo også er i træningen. Bliver hunden sendt til et katastrofeområde, ja så tror den stadig, at det er en leg, men det gør jo ikke noget, bare den finder frem til de begravede mennesker. Og det er selvfølgelig kun levende mennesker hundene skal markere for, Helle fortæller, at hundene bliver pøvet på ligfært, og at de fleste bare stopper op i en brøkdæl af et sekund og så går videre. Normalt vil hundene aldrig give hals ved et lig, da det åbenbart ikke er et rigtigt menneske. Hvis man skal bruge hundene til at finde lig – f.eks. ved katastrofen i World Trade Centret, må hundene "omprogrammeres" til at finde lig. Det er levende mennesker en redningshund først og fremmest skal finde, i katastrofesituationer er det selvfølgelig tidsspilde at lede efter allerede omkomne, det er de levende der skal findes hurtigst muligt.

Udover at lede efter begravede mennesker, skal redningshundene også kunne følge et spor og derved finde mennesker der f.eks. er "forsvundet i sindsforvirret tilstand", som det hedder i pressen.

Under uddannelsen til redningshund og redningshundefører skal parret deltage i mange træningsseancer, så det er en tidskrævende interesse. Helle og Vanilla er tit på træningsweekend rundt om i landet, hvor der trænes mange forskellige discipliner, f. eks rappelling, så det er ikke for folk /hunde med højdeskræk! Desuden skal hundeførerne kunne forskellige færdigheder, så som førstehjælp både til mennesker og hunde – jeg har selv haft glæde af at få Helle til at demonstrere, hvordan man lægger en poteforbinding.

Først når de lokale instruktører mener, at hund og fører er ved at være klar til den endelige Redningshundep prøve, bliver de tilmeldt en forprøve: "Grunduddannelse redningshund", hvor de skal vise, om de er ved at være klar til den endelige prøve. Der er 3 discipliner ved forprøven:

- 1: Lydighed (fri ved fod, fremadsendelse, dæk m. skjult fører).
- 2: Eftersøgning af 3 personer.
- 3: Færdighed (hunden skal sendes gennem rør, over A-spring + dobbelt A-spring, vippe og balancebom).

Helle og Vanilla var oppe til denne forprøve d.7/11 2004 i Frederikssund, hvor de bestod med glans, og endda blev dagens bedste blandt 6 deltagere.

Så blev træningen intensiveret, for nu var der sat dato for den endelige redningshundep prøve. Vanilla skulle inden da blive mere stabil i bl.a. sporsøg, og hun skulle prøve eftersøgning på så mange forskellige steder som overhovedet muligt. Derfor tog de ofte af sted på weekendtur til ruin-byer rundt omkring i landet, og Helle har desuden lagt mange lange spor forskellige steder.

D. 30. september 2006 skulle den endelige Redningshundep prøve så finde sted – eller som den rettelig hedder: "Funktionsuddannelse Redningshund". Helle og Vanilla drog til Tinglev i Sønderjylland, hvor prøven blev afholdt.

Prøven består af 3 "Spørgsmål" – som det hedder i de kredse.

A-spørgsmålet er en eftersøgning i en ruin, hvor hele området er dækket af murebrokker.

Figuranterne bliver gemt i området i f.eks. nogle dybe/nedgravede rør med låg på, og alle figuranter kravler i skjul udefra, dvs. rørene har måske været dækket til i flere måneder, så man intet kan se oppefra – figuranterne kravler gennem et vandret rør indtil det horisontale rør, som fører op til selve ruinen. Figuranterne kan også være gemt under en skrå sammenstyrtning, hvor de også skal kravle ind i området fra siderne, så de heller ikke har afgivet fært uden om stedet. Føreren kan altså ikke se hvor figuranten har gemt sig, og hunden har ingen fært af figuranten rundt om gemmestedet. Den eneste fært hundene kan få, stammer fra den luft, der kan sive op eller ud af nogle små huller. Området skal ligne de sammenstyrtninger der sker i forbindelse med jordskælv rundt omkring i verden, og hunden har 15 minutter til at finde 3-4 figuranter (hundeførerne ved ikke om der er 3 eller 4) Hunden skal markere hvor figuranterne er med halsgivning, og mellem 1. og 2. fundne figurant bliver der skudt med en 9 mm. startpistol. Hvilket hunden selvfølgelig ikke skal lade sig forstyrre af.

Ved B-spørgsmålet trækker man – som ved eksamensbordet – en seddel med det emne hundeføreren skal op i. Der er følgende muligheder:

- Spor (400 m. med vejoverføring, og figurant for enden)
- Rundering (80x200 meter), med 2 figuranter
- Eftersøgning i bygninger, med bl.a. mørke rum. (der er gemt 2 figuranter)
- Færdighedsbane med bl.a. med stiger og andre forhindringer
- Førstehjælp til hund (bl.a. poteforbinding)

Helle trak den sidste Førstehjælp med poteforbinding, og det kan jo ikke undre mig, at hun klarede det til UG.

C-spørgsmålet var at redegøre for de 3 indlæringsfaser, med udgangspunkt i en dækøvelse, dvs. beskrive og forklare indlæringsfasen, stabiliseringsfasen og generaliseringsfasen.

Det er ikke småting en hund og dens fører skal kunne for at bestå denne prøve, og når der så samtidig ligger det pres på føreren (hunden ved det heldigvis ikke) at man kun har 2 chancer, så er der vist også lidt nerver på. Det er nemlig sådan at dumper et team til denne prøve, så må de stille op én gang til, men dumper de igen, så er det slut, for så mener man ikke at parret er gode nok.

Der er altså al mulig grund til at hædre en sådan indsats, det er utroligt flot gået, og når så Helle samtidig har klaret at træne Vanilla op til at blive Dansk Lydigheds Champion i samme tidsrum, så kan jeg kun sige: **Dyb respekt.**

Skrevet af Winnie West Ørngreen